

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

от 1 март 1984 година

относно сключването на Протокола за специално защитените зони в района на Средиземно море

(84/132/ЕИО)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

КАТО ВЗЕ ПРЕДВИД, Договора за създаване на Европейската икономическа общност, и по-специално член 235 от него,

КАТО ВЗЕ ПРЕДВИД, предложението на Комисията,

КАТО ВЗЕ ПРЕДВИД, становището на Европейския парламент¹,

КАТО ИМА ПРЕДВИД, че програмите за действие на Европейските общности за околната среда² подчертават необходимостта от защита и пречистване на морето, за да продължи то да играе своята роля при опазването и развитието на видовете, както и необходимостта от запазване на жизненото екологично равновесие;

КАТО ИМА ПРЕДВИД, че втората програма за действие на Европейските общности за околната среда набляга на неотложното намиране на решения в международен план на проблема с развитието и екологичното управление на крайбрежните региони;

КАТО ИМА ПРЕДВИД, че третата програма за действие на Европейските общности за околната среда³, чиито основни принципи бяха одобрени на 7 февруари 1983 г. от Съвета и представителите на правителствата на държавите-членки, обръща специално внимание на необходимостта от рационална политика по отношение на опазването и управлението на природните ресурси;

КАТО ИМА ПРЕДВИД, че сътрудничеството с развиващите се страни и, по-специално с тези от тях, които са партньори на Общността в района на Средиземно море, във връзка с опазването на околната среда е една от целите на втората програма за действие на Европейските общности за околната среда;

КАТО ИМА ПРЕДВИД, че член 4 от Конвенцията за опазването на Средиземно море от замърсяване, одобрена от Общността с Решение 77/585/ЕИО⁴, дава

¹ ОВ С 322, 28.11.1983 г., стр. 278.

² ОВ С 112, 20.12.1973 г., стр. 1 и ОВ С 139, 13.6.1977 г., стр. 1.

³ ОВ С 46, 17.2.1983 г., стр. 1.

⁴ ОВ L 240, 19.9.1977 г., стр. 1.

правоомощия на договарящите се страни да приемат допълнителни протоколи, които да посочват мерките, процедурите и стандартите за прилагането на упоменатата конвенция; като има предвид, че съгласно този член, средиземноморските държави, представлявани от извънредните си и пълномощни посланици на конференцията в Женева на 2 и 3 април 1982 г., подписаха Протокола за специално защитените зони в района на Средиземно море;

КАТО ИМА ПРЕДВИД, че Общността също одобри Протокола за предотвратяване на замърсяването на Средиземно море от дейностите по потапяне, извършвани от корабите и самолетите с Решение 77/585/ЕИО, както и Протокола за сътрудничество в борбата със замърсяването на Средиземно море с нефт и други вредни вещества при аварийни ситуации, одобрен с Решение 81/420/ЕИО⁵, а също и Протокола за опазването на Средиземно море от замърсяване, причинено от наземни източници, с Решение 83/101/ЕИО⁶;

КАТО ИМА ПРЕДВИД, че Протокола за специално защитените зони в района на Средиземно море предвижда евентуално приемане на мерки, отнасящи се до търговията, вноса и износа на флора и фауна, защитени от него, което следователно може да окаже въздействие върху общата търговска политика и свободното движение на стоки между държавите-членки;

КАТО ИМА ПРЕДВИД, че някои разпоредби от упоменатия протокол могат да предизвикат изменения в Директива 76/464/ЕИО на Съвета от 4 май 1976 г. относно замърсяването на водната околна среда на Общността, причинено от определени опасни вещества⁷, в Директива 79/409/ЕИО на Съвета от 2 април 1979 г. относно опазването на дивите птици⁸, в Директива 79/923/ЕИО на Съвета от 30 октомври 1979 г. относно изискванията за качеството на водите за черупчести видове⁹, както и в Регламент (ЕИО) № 348/81 на Съвета от 20 януари 1981 г. относно общите правила за вноса на продукти от китоподобни¹⁰;

КАТО ИМА ПРЕДВИД, че упоменатият протокол има за цел да опази общите природни ресурси на региона, да съхрани разнообразието на характерните биологични видове и да защити някои естествени местообитания посредством създаването на специално защитени зони;

КАТО ИМА ПРЕДВИД, че преобладаващата част от страните, подписали Конвенцията за опазването на Средиземно море от замърсяване и приложените към нея протоколи, имат специални отношения с Общността, особено по отношение на сътрудничеството, в рамките на глобалния подход на Общността спрямо Средиземно море; като има предвид, че Протокола за специално защитените зони в

⁵ ОВ L 162, 19.6.1981 г., стр. 4.

⁶ ОВ L 67, 12.3.1983 г., стр. 1.

⁷ ОВ L 129, 18.5.1973 г., стр. 23.

⁸ ОВ L 103, 25.4.1979 г., стр. 1.

⁹ ОВ L 281, 10.11.1979 г., стр. 47.

¹⁰ ОВ L 39, 12.2.1981 г., стр. 1.

района на Средиземно море, установява подробни правила за подобно сътрудничество в сферите, които обхваща;

КАТО ИМА ПРЕДВИД, че Общността подписа упоменатия протокол на 30 март 1983 г.;

КАТО ИМА ПРЕДВИД, че Общността ще участва в прилагането на упоменатия протокол като упражнява своите правомощия, произтичащи от съществуващите общи правила, както и придобитите от нея правомощия, в резултат на бъдещи актове, приети от Съвета, а така също и като използва резултатите от действията на Общността (проучване-обмен на информация) в съответните области;

КАТО ИМА ПРЕДВИД, че за да се постигне една от целите на Общността в областта на опазването на околната среда и качеството на живот, в условията на функционирането на общия пазар, е необходимо да се одобри упоменатия протокол; като има предвид, че тъй като в Договора не са предвидени специални правомощия за действие, необходими за приемането на настоящото решение, следва да се прибегне до член 235 от него,

РЕШИ:

Член 1

Протокола за специално защитените зони в района на Средиземно море с настоящото се одобрява от името на Европейската икономическа общност.

Текстът на Протокола е прикрепен към настоящото решение.

Член 2

Председателят на Съвета депозира актовете, предвидени в член 18 от Протокола, посочен в член 1.

Съставено в Брюксел на 1 март 1984 година.

За Съвета:

Председател

H. BOUCHARDEAU

ПРОТОКОЛ

за специално защитените зони в района на Средиземно море

ДОГОВАРЯЩИТЕ СЕ СТРАНИ ПО НАСТОЯЩИЯ ПРОТОКОЛ,

КАТО СТРАНИ ПО КОНВЕНЦИЯТА за опазване на Средиземно море от замърсяване, приета на 16 февруари 1976 г. в Барселона,

КАТО СЪЗНАВАТ опасността, която заплашва околната среда в зоната на Средиземно море като цяло, от гледна точка на разрастващата се дейност на човека в региона,

КАТО ОТЧИТАТ специфичните хидрографски и екологични характеристики на зоната на Средиземно море,

КАТО ПОДЧЕРТАВАТ важността да се опазят природните ресурси и места на Средиземно море, а когато това е възможно, и да се подобри тяхното състояние, както и да се съхрани тяхното културно наследство в региона, наред с всички останали средства, посредством създаването на специално защитени зони, включващи морски зони и тяхната среда,

В ЖЕЛАНИЕТО СИ да установят тясно сътрудничество помежду си, с оглед постигане на тази цел,

СЕ ДОГОВОРИХА ЗА СЛЕДНОТО:

Член 1

1. Договарящите се страни по настоящия протокол (наричани по-нататък „Страните”) предприемат всички подходящи мерки за опазване на онези морски зони, които са важни за защитата на природните ресурси и места в зоната на Средиземно море, както и за опазването на тяхното културно наследство в региона.
2. Нищо в настоящия протокол не накърнява систематизирането и разработването на морското право от Конференцията по морско право към ООН, сформирана в изпълнение на Резолюция 2750 С (XXV) на Общото събрание на Организацията на обединените нации, нито настоящите или бъдещите претенции и правни становища на която и да е държава относно морското право и естеството и обхвата на юрисдикцията на крайбрежната държава и на държавата на флага.

Член 2

За целите на определянето на специално защитени зони (наричани по-нататък „защитени зони”), зоната, за която се прилага настоящия протокол, обхваща зоната на Средиземно море, както е определена в член 1 от Конвенцията за опазване на Средиземно море от замърсяване (наричана по-нататък „Конвенцията”); беше установено, че за целите на настоящия протокол е необходимо тази зона да бъде ограничена до териториалните води на страните, като тя може да включва водите откъм сушата от базовата линия, от която се измерва ширината на териториалното море, и да достига, в случаите на водни течения, до границата на сладките води. Тя може да включва също влажните или крайбрежните зони, посочени от всяка от страните.

Член 3

1. Страните установяват защитени зони, доколкото е възможно, и се ангажират да предприемат действията, необходими да защитят тези зони и да ги възстановят възможно най-бързо, когато обстоятелствата позволяват.

2. Тези зони се установяват, за да се опазят по-специално:

- а) - местата с биологическа и екологична значимост,
 - генетичното разнообразие на видовете, както и задоволителните нива на техните популации, техните местообитания и територии за размножаване,
 - представителни типове екосистеми, както и представителни типове екологични процеси;
- б) местата, които са от особено значение, поради интереса, който предизвикват от научна, естетическа, историческа, археологическа, културна или образователна гледна точка.

Член 4

Страните по настоящия протокол, на тяхната първа среща, формулират и приемат, ако това е необходимо в сътрудничество с компетентните международни организации, общите насоки и, при необходимост, стандарти или критерии, които се занимават по-специално с:

- а) избора на защитените зони;
- б) установяването на защитените зони;
- в) управлението на защитените зони;
- г) предоставянето на информация за защитените зони.

Член 5

Страните могат да засилят защитата на защитените зони като създадат, в границите на региона, в който се прилага настоящия протокол, една или няколко буферни зони, в които дейностите не са ограничени в толкова голяма степен, но в същото време и не влизат в противоречие с целите на защитената зона.

Член 6

1. Ако дадена Страна възнамерява да установи защитена зона, която се намира в близост до държавната граница или до границите на зоната под националната юрисдикция на друга Страна, компетентните власти на двете страни се ангажират да проведат консултации помежду си с цел постигане на споразумение относно мерките, които ще бъдат предприети и, освен всичко друго, да проучат възможността за установяването на съответстваща защитена зона от другата Страна или приемането от нейна страна на друга подходяща мярка.

2. Ако някоя Страна възнамерява да установи защитена зона, която се намира в близост до държавната граница или до границите на територията под националната юрисдикция на държава, която не е страна по настоящия протокол, Страната се ангажира да работи съвместно с компетентните власти на тази държава с цел провеждането на консултациите, посочени в параграф 1.

3. Ако две страни установят граничещи помежду си защитени зони, или ако такива зони бъдат установени между Страна по Протокола и държава, която не е страна по него, специални споразумения могат да предвидят начините за провеждане на консултациите или сътрудничеството, посочени в параграфи 1 и 2.

4. Ако дадена държава, която не е страна по настоящия протокол възнамерява да установи защитена зона, която граничи с държавната граница или с границите на територия под националната юрисдикция на Страна по Протокола, то договарящата се страна се ангажира да работи съвместно с тази държава с цел провеждането на консултации и по възможност сключването на специално споразумение, както е предвидено в параграф 3.

Член 7

Страните, като имат предвид целите, които искат да постигнат, и като отчитат характеристиките на всяка защитена зона, в съответствие с разпоредбите на международното право, предприемат постепенно необходимите действия, които могат да включват:

- а) организирането на система за планиране и управление;
- б) забраната за изхвърляне на отпадъци или други материали, които могат да засегнат защитената зона;

- в) регламентирането на преминаването на кораби и всякакви спирания и пускане на котва;
- г) регламентирането на лова и риболова, залавянето на животни и събирането на растения;
- д) забраната за унищожаване на растенията и животните, както и за внасянето на екзотични видове;
- е) регламентирането на всяко действие, което би могло да навреди или да наруши равновесието на флората или фауната, включително внасянето на характерни за други зони животински или растителни видове;
- ж) регламентирането на всяка дейност, включваща проучването или експлоатирането на морското дъно или почвата, която се намира под него, както и на всяка дейност, свързана с изменението на характеристиките на морското дъно;
- з) регламентирането на всяка дейност, включваща изменение в характеристиките на почвата или изследване на почвата на сушата, която представлява част от морската защитена зона;
- и) регламентирането на всяка археологическа дейност и на преместването на обект, който може да се разглежда като обект с археологическа стойност;
- й) регламентирането на търговията, вноса и износа на животни, части от животни, растения, части от растения и археологически обекти, които произхождат от защитените зони и са предмет на защитни мерки;
- к) всяко друго действие, насочено към опазването на биологичните и екологичните процеси в защитените зони.

Член 8

1. Страните оповестяват, по подходящ начин, установяването на защитените зони, както и на зоните, предвидени в член 5, тяхната маркировка и правилата, които се прилагат в тях.
2. Информацията, посочена в параграф 1, се нотифицира на организацията, определена в член 13 от Конвенцията (наричана по-нататък „Организацията”), която я обобщава и я използва за актуализирането на поддържания от нея справочник на защитените зони в границите на региона, в който се прилага настоящия протокол. За тази цел страните предоставят на Организацията цялата необходима информация.

Член 9

1. При предприемането на защитните мерки, страните отчитат традиционните дейности на тяхното местно население. В никакъв случай, обаче, изключенията, които са възможни по тази причина, не могат да:

а) застрашат както поддържането на защитените съгласно условията на настоящия протокол екосистеми, така и биологичните процеси, които допринасят за поддържането на тези екосистеми;

б) причинят както изчезването или значителното намаляване на броя на индивидите от отделните видове или в животинските и растителните популации в границите на защитените екосистеми, така и на всички екологично зависими видове или популации, особено на мигриращите видове, на редките, застрашените или ендемичните видове.

2. Страните, които допуснат изключения в прилагането на защитните мерки, или които не прилагат стриктно тези мерки, информират за това Организацията по подходящ начин.

Член 10

Страните насърчават и развиват научните и техническите изследвания на техните защитени зони, на екосистемите и на археологическото наследство на тези зони.

Член 11

Страните правят необходимото, за да информират колкото се може по-широко обществеността за значението и интереса, които представляват защитените зони, както и за научното познание, което може да се придобие от тях от гледна точка както на запазването на природата, така и по отношение на археологията. Тази информация следва да бъде отразена по подобаващ начин в учебните програми, свързани с екологията и историята. Страните полагат усилия да насърчат също така и участието на техните обществени и природозащитни организации в подходящите мерки, необходими за опазването на съответните зони.

Член 12

Страните правят всичко възможно за създаването на програма за сътрудничество, която да координира установяването, планирането, управлението и опазването на защитените зони, с оглед на изграждането на мрежа от защитени зони в района на Средиземно море, която напълно отчита съществуващите мрежи, и по-специално биосферните резервати на ЮНЕСКО. Страните периодично се информират помежду си за характеристиките на защитените зони, за натрупания опит от тяхна страна и за проблемите, на които са срещнали.

Член 13

Страните, в съответствие с процедурите, описани в член 14, обменят помежду си научна и техническа информация, отнасяща се до текущи или планирани изследователски дейности, както и до очакваните резултати. Те координират във възможно най-голяма степен своите изследвания. Освен това, страните се стремят съвместно да дефинират или да стандартизират научните методи, които трябва да се прилагат при избора, управлението и наблюдението на защитените зони.

Член 14

1. При прилагането на принципите за сътрудничество, посочени в членове 12 и 13, Страните изпращат на Организацията:

а) сравнима информация относно наблюдението на биологичното развитие на околната среда в района на Средиземноморието;

б) доклади, публикации и всякаква информация от научно, административно и правно естество, и по-специално:

- отнасящи се до мерките, предприети от страните в изпълнение на настоящия протокол за опазване на защитените зони,

- отнасящи се до съществуващите видове в защитените зони,

- отнасящи се до съществуващи заплахи за тези зони, по-специално такива, които могат да дойдат от източници на замърсяване извън техния контрол.

2. Страните определят лица, които да отговарят за защитените зони. Тези лица се срещат най-малко веднъж на две години, за да обсъдят въпросите от взаимен интерес, и по-специално да направят препоръки относно научната, административната и правната информация, както и относно стандартизирането и обработката на данните.

Член 15

1. Страните директно или с помощта на компетентните регионални или други международни организации, както и двустранно, си сътрудничат при влизането в сила на настоящия протокол за формулиране и прилагане на програми за взаимопомощ помежду си, както и по отношение на онези развиващи се страни, които имат нужда от такива програми за избор, установяване и управление на защитени зони.

2. Програмите, посочени в параграф 1, се отнасят, по-специално, до обучението на научния и техническия персонал, извършването на научни изследвания и придобиването, използването и производството от тези страни на

подходящото оборудване при изгодни условия, които трябва да се договорят между съответните страни.

Член 16

Промени в границите или правния статут на защитените зони, както и частичното или пълно отнемане на статута на защитена зона, могат да се извършат, само ако бъде спазена процедура, подобна на тази, която е следвана при установяването на защитената зона.

Член 17

1. Редовните срещи на страните по настоящия протокол се провеждат едновременно с редовните срещи на договарящите се страни по Конвенцията, провеждани съгласно член 14 от Конвенцията. Страните могат да провеждат също така и извънредни срещи в съответствие с този член.

2. Срещите на страните по настоящия протокол, по-специално, имат следните функции:

- а) да следят за изпълнението на настоящия протокол;
- б) да обсъждат ефикасността на приетите мерки, по отношение по-специално на областта, в която се прилага настоящия протокол, както и да проучат необходимостта за други действия, които да бъдат включени под формата на приложения, или да предвидят, ако е необходимо, изменение на тази област в съответствие с разпоредбите на член 16 от Конвенцията;
- в) да приемат, преразгледат и изменят, в зависимост от случая, всяко приложение към настоящия протокол;
- г) да наблюдават установяването и развитието на мрежата от защитени зони, предвидена в член 12, както и да приемат насоки, които да улеснят установяването и развитието на тази система, както и да разширят сътрудничеството между страните;
- д) да обсъдят препоръките, направени по време на срещите на лицата, отговарящи за защитените зони, предвидени в член 14, параграф 2;
- е) да разгледат докладите, които страните изпращат на Организацията съгласно член 20 от Конвенцията, както и всяка информация, която те биха представили на Организацията или на срещата на страните.

Член 18

1. Разпоредбите на Конвенцията, отнасящи се до всеки протокол към Конвенцията, се прилагат и по отношение на настоящия протокол.
2. Процедурният правилник и финансовите разпоредби, приети в съответствие с член 18, параграф 2 от Конвенцията, се прилагат и по отношение на настоящия протокол, освен ако страните по настоящия протокол не се договорят друго.
3. Настоящият протокол е открит за подписване в Женева на 3 и 4 април 1982 г. и в Мадрид от 5 април 1982 г. до 2 април 1983 г. от всяка договаряща се страна по Конвенцията и от всяка държава, поканена да участва в конференцията на извънредните и пълномощни представители за Протокола за специално защитените зони в района на Средиземно море, състояла се в Женева на 2 и 3 април 1982 г. Той е открит още за подписване от 5 април 1982 г. до 2 април 1983 г. от всяка регионална икономическа групировка, на която поне един от членовете е крайбрежна държава в зоната на Средиземно море, и която разполага с правомощия в области, обхванати от настоящия протокол.
4. Настоящият протокол подлежи на ратификация, приемане или одобряване. Инструментите на ратификация, приемане или одобряване се депозират при правителството на Испания, което ще изпълнява функциите на депозитар.
5. Считано от 3 април 1983 г. настоящият протокол е отворен за присъединяване от договарящите се страни по Конвенцията и от всяка държава или групировка, посочена в параграф 3.
6. Настоящият протокол влиза в сила на тридесетия ден след депозирането на поне шест инструмента на ратификация, приемане или одобряване на протокола, или за присъединяване към него.

В ДОКАЗАТЕЛСТВО ЗА КОЕТО, долуподписаните упълномощени представители поставят подписите си под настоящия протокол.

Съставено в Женева на третия ден от месец април хиляда деветстотин осемдесет и втора година в един екземпляр на арабски, английски, френски и испански език, като всеки текстове са еднакво автентични.